

ใบความรู้เรื่อง สืบเสาะวงศ์ศัพท์ (๓)		
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง สืบเสาะวงศ์ศัพท์		
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒๔ เรื่อง สืบเสาะวงศ์ศัพท์ (๓)		
รายวิชา ภาษาไทย	รหัสวิชา ท๒๓๑๐๒	ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

บทที่ ๒ การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง

๑. การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง

ในบทนี้ เป็นการอธิบายถึงทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่ต้องการศึกษา เพื่อใช้เป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้า ผู้ดำเนินโครงการต้องแบ่งประเด็นย่อยเป็นข้อ ๆ เพื่อศึกษาความหมาย หลักการ และงานวิจัยต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนประเด็นที่จะศึกษา

๒. หลักการศึกษาค้นคว้าเอกสารที่เกี่ยวข้อง

๒.๑ ศึกษาความหมายของสิ่งที่จะศึกษา เช่น การศึกษาโครงการเรื่องการสำรวจคำที่มีความหมายโดยนัย ต้องศึกษาความหมายของคำที่มีความหมายโดยนัย เป็นต้น

๒.๒ ศึกษาแนวคิดหรือทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับโครงการ เช่น การศึกษาโครงการเรื่องการสำรวจคำสแลง ก็อาจจะศึกษาที่มาหรือลักษณะการสร้างคำสแลง เป็นต้น

๒.๓ ศึกษางานวิจัยที่มีหัวข้อหรือประเด็นใกล้เคียงกับโครงการ เพราะเป็นแหล่งอ้างอิงที่น่าเชื่อถือ

๓. หลักการเขียนบทที่ ๒ เอกสารที่เกี่ยวข้อง

๓.๑ เรียงลำดับหัวข้อโดยเรียงจากกว้างไปแคบ โดยเริ่มจากการศึกษาความหมายของสิ่งที่เราต้องการศึกษา ประเภทของสิ่งนั้น ตลอดจนถึงขั้นตอนกระบวนการ และประโยชน์จากสิ่งนั้น

๓.๒ เลือกเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับโครงการ สอดคล้องทั้งวัตถุประสงค์ และเอื้อต่อการอภิปรายผล

๓.๓ แต่ละหัวข้อควรมีการอ้างอิงจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนงานโครงการให้มีเหตุผลและที่น่าเชื่อถือมากขึ้น

๔. การอ้างอิงแหล่งข้อมูลแทรกในเนื้อหา

การอ้างอิงแหล่งข้อมูลแทรกในเนื้อหา คือ การอ้างอิงแหล่งข้อมูลที่เฉพาะเจาะจงว่าข้อความดังกล่าวได้มาจากแหล่งข้อมูลใด การอ้างอิงแบบนี้ใช้กับข้อความที่คัดลอกมาหรือประมวลมาสามารถเขียนได้ ๓ รูปแบบ ดังนี้

๒.๑ (ผู้แต่ง, ปีพิมพ์, เลขหน้า) ไว้ท้ายข้อความที่อ้างอิง

ตัวอย่างเช่น (สุนีย์ มัลลิกะมาส, ๒๕๔๙, น. ๒๐๐-๒๐๕)

(สุนีย์ มัลลิกะมาสย์, ๒๕๔๙)

๒.๒ ผู้แต่ง (ปีพิมพ์, เลขหน้า)

ตัวอย่างเช่น ลดาพร บุญฤทธิ์ (๒๕๓๙, น. ๔๙)

๒.๓ ปีพิมพ์ ผู้แต่ง (เลขหน้า) กรณีมีการระบุปีพิมพ์และผู้แต่งในเนื้อหาแล้ว (ปีพิมพ์และผู้แต่ง สามารถสลับที่กันได้) ให้ระบุเฉพาะเลขหน้าที่อ้างอิงในวงเล็บเท่านั้น

ตัวอย่างเช่น ในปี ๒๕๕๘ นภดล ร่มโพธิ์ ได้กล่าวถึงการวัดผลไว้ว่า “การวัดผล คือ การให้ค่าในเชิงปริมาณต่อสิ่งใด ๆ ที่เราต้องการทราบ ไม่ว่าสิ่งนั้นจะเป็นสิ่งที่จับต้องได้หรือจับต้องไม่ได้ก็ตาม สิ่งที่สำคัญของการวัดผลไม่ใช่ค่าที่ได้จากการวัดแต่เป็นการเปรียบเทียบค่าเหล่านั้น” (น. ๙)

ตัวอย่างบทที่ ๒ เอกสารที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับโครงการเรื่อง การสำรวจการใช้สำนวนไทยในบทละครคุณธรรม ได้นำเสนอประเด็นการศึกษา ดังนี้

๑. สำนวนไทย

๒. ที่มาของสำนวนไทย

๓. บทละครคุณธรรม

๑. สำนวนไทย

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (๒๕๔๒ : ๑๑๘๗) ได้ให้ความหมายของสำนวนไว้หลายความหมายด้วยกัน สรุปได้ดังนี้ สำนวน หมายถึงถ้อยคำที่เรียบเรียงโวหาร บางทีก็ใช้ว่า สำนวนโวหารถ้อยคำหรือข้อความที่กล่าวสืบต่อกันมาชานานแล้วมีความหมายไม่ตรงตามตัว หรือมีความหมายอื่นแฝงอยู่

๒. ที่มาของสำนวน

เจือ สตะเวทิน (๒๕๑๕ : ๙ – ๑๒) ได้กล่าวถึงกำเนิดของสุภาษิตว่า สุภาษิตไม่ได้เกิด จากนักปราชญ์ราชบัณฑิตเสมอไป สนวนมากเกิดจากคนธรรมดาในอาชีพต่าง ๆ กัน พวกเขาคิดคติขึ้นมาจากธรรมชาติหรือสภาพแวดล้อมใกล้ตัว เช่นชวานาใกล้ชิดกับนา ก็จะคิดคติที่เกี่ยวกับข้าว นา ควาย หรือชาวประมงที่ผูกพันกับทะเล ก็คิดสำนวนเกี่ยวกับทะเล สัตว์ในทะเล เป็นต้น

๓.

ละครคุณธรรม คือ การเล่นละครตามหลักศีลธรรมหรือสามารถเรียกให้เข้าใจได้ง่ายขึ้นคือละครของคนทำดีได้ชั่วได้ชั่วนำเสนอในรูปแบบความบันเทิงหนึ่งที่มีมาตั้งแต่สมัยยุคกลางของอังกฤษและยุโรปส่วนใหญ่จะใช้เป็นสื่อที่ช่วยสั่งสอนและขัดเกลาคนในสังคมให้เป็นคนดีมีศีลธรรมตามหลักศาสนาคริสต์ ละครคุณธรรมในประเทศไทยยังสะท้อนให้เห็นถึงความเหลื่อมล้ำที่เกิดขึ้นในสังคม (ณทัย ใจดี และรัตนวดี เศรษฐจิตร, ๒๕๖๖)